

50

STOCKHOLMS STAD
Kommunstyrelsen
Registraturet
Ink. 2016-04-28/5
Dnr: 106-727/2016

Motion av Ole-Jörgen Persson och Kristina Lutz (M) om minnesplats i Stockholm tillägnat offren för HIV/Aids

Då HIV och AIDS kom till Sverige i början på 1980-talet drabbades i första hand homo- och bisexuella särskilt hårt. På den tiden – före de bromsmediciner som finns i dag – var en sjukdomsdiagnos lika med en säker död.

Vi får heller inte glömma det enorma stigma som gruppen sjuka levde med. Skammen, känslan av skuld och ensamhet var för majoriteten av de drabbade enorm.

Stockholm var navet för det gayliv som på den tiden fanns i Sverige. Hit drog man från alla landets olika delar för att leva ut sin läggning och känna och uppleva den frihet som av tidens norm förvägrades de allra flesta på mindre orter.

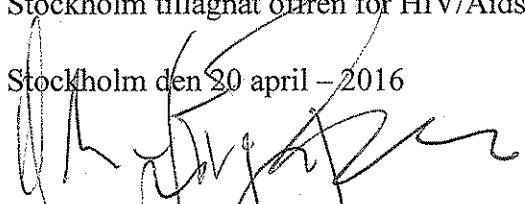
Det skulle ett enormt mod till för att våga stå fram som homosexuell i den tidens Sverige. Det skulle ett ännu större mod till för att gå offentligt ut och berättade att man hade drabbats av HIV – bögepesten som den kom att kallas av många. Några få modiga vågade och blev på det viset symboler för många. Sighsten Herrgård var en av dem. Vad han gjorde genom att vara öppen med sin sjukdom skulle så småningom få många att både se på HBT-samhället med nya ögon och inte minst se människorna bakom sjukdomen.

Under de senare åren har inte minst författaren Jonas Gardells böcker ”Torke aldrig tårar utan handskar” – och den senare TV-serien – gett ansikte och röster åt både de unga HBT-personer som åkte till Stockholm för att ha en chans att leva ut sina liv och mänskliggöra personerna bakom den fruktade sjukdomen. Detta är oerhört viktigt och en viktig del av att återupprätta dessa människors människovärde.

Vi tror på idén om att Stockholm – mot bakgrund av vår historia och vår framtid som en öppen, liberal, tolerant och HBT-vänlig stad – har ett ansvar för att synliggöra dessa ytterligare. Vi tror på idén om att etablera någon form av minnesmärke, en fysisk plats i Stockholm där Rasmus och Benjamin – det förälskade unga paret från ”Torke aldrig tårar utan handskar” -, Sighsten Herrgård och alla de verkliga personerna av kött och blod som dog i AIDS, kan minnas och få sin mänskliga värdighet återupprättad.

Vi föreslår därför att Stockholm, i nära samarbete med organisationer som arbetar mot spridningen av HIV/Aids bland homo-, bi- och transpersoner, ska etablera en minnesplats i Stockholm tillägnat offren för HIV/Aids.

Stockholm den 20 april – 2016

Ole-Jörgen Persson(M)

Kristina Lutz (M)